

Nr 199.

Godkänd av första kammaren den 11 maj 1921.

Godkänd av andra kammaren den 11 maj 1921.

*Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av väckta motioner
angående visst bemyndigande för Kungl. Maj:t i av-
seende å kronans rätt vid avvitrtingarna i Sorsele och
Vilhelmina avvitrtringslag.*

(Jordbruksutskottets utlåtande nr 55).

Till Konungen.

I två inom riksdagen väckta, likalydande motioner, nämligen nr 40 i första kammaren och nr 134 i andra kammaren, har hemställts, att riksdagen måtte bemyndiga Kungl. Maj:t att, i den mån så erfordras, vidtaga de ytterligare åtgärder i avseende å kronans rätt vid avvitrtingarna i Sorsele och Vilhelmina avvitrtringslag, som möjliggöra dessa återstående avvitrtringars snara avslutning.

På grund av den långa tid, som förflutit sedan avvitrtingen i Vilhelmina och Sorsele avvitrtringslag påbörjades, måste det framstå såsom en angelägenhet av synnerlig vikt, att avvitrtingarnas definitiva avslutande icke fördröjes mera än som är oundgängligen nödvändigt. I sådant avseende får riksdagen erinra, hurusom länsstyrelsen i Västerbottens län i skrivelse den 17 januari 1921 framhållit, att osäkerheten i fråga om besittningen av de olika inägorna medfört, att dessa råkat i vanhävd. Vidare må erinras, att, enligt vad riksdagens vederbörande utskott inhämtat, de olika avvitrtringslagen omfatta Vilhelmina 316 brukningsdelar och Sorsele 175 brukningsdelar. Det har därjämte meddelats, att dessa brukningsdelar med undantag av fem innehavas av självägande bönder.

Avvittringens fastställande är för närvarande närmast beroende på den slutliga prövningen av de besvär kronan anfört med avseende å den kronans rätt till strömfall inom nämnda avvittringslag, som må tillkomma kronan utöver vad länsstyrelsens avvittringsutslag innehålla.

Även om fullföljande av kronans beträffande avvittringarna anförda besvär icke må förorsaka undanröjande av de utav länsstyrelsen fastställda avvittringsutslagen och målens återförvisning för utförande av nya genomgående avvittringsförrättningar, lära ifrågavarande besvär i allt fall kunna föranleda därtill, att avvittringens definitiva fastställande i viss mån fördröjes, vilket å sin sida torde vara förenat med väsentliga olägenheter för ortsbefolkningen.

De strömfall, varom här är fråga, torde, enligt meddelade uppgifter, icke äga någon större omfattning. Då riksdagen ock genom av vederbörande utskott inhämtade upplysningar i ärendet bibragts den uppfattningen, att de värden, kronan må kunna vinna genom fullföljande av ovanberörda besvär, icke äro av övervägande betydighet i jämförelse med de olägenheter, som skulle följa av ett fördröjande av avvittringarnas definitiva slutförande, har riksdagen intet att erinra mot att kronan, därest Eders Kungl. Maj:t med hänsyn till i ärendet föreliggande särskilda förhållanden skulle finna så lämpligt, efterskänker den rätt till strömfall uti ifrågavarande avvittringslag, som må tillkomma kronan utöver vad länsstyrelsens avvittringsutslag innehålla.

I anslutning till det ovan anförda får riksdagen, i anledning av förevarande motioner för Eders Kungl. Maj:t anmäla, att riksdagen icke har något att erinra mot att kronan, därest Eders Kungl. Maj:t med hänsyn till i ärendet föreliggande särskilda förhållanden skulle finna så lämpligt, efterskänker den rätt till strömfall inom Vilhelmina och Sorsele avvittringslag, som må tillkomma kronan utöver vad vederbörande avvittringsutslag i sådant avseende innehålla.

Stockholm den 11 maj 1921.

Med undersätlig vördnad.
